

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Omnes demissè honorat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

exinanitas oleo ellychnioque instruere; fungos & amurcam extergere, diebus feriatis aut prius mundare quam ad vineam egredi, aut citius domum ad concinnandas reuerti. Ac veritus ne hoc quisquam munus (quantò quidem in speciem vilius, tantò apud Deum honorificentius) inuideret sibi, Rectorem summis exorauit, eam sibi prouinciam diutius confirmaret, etiamsi per hiemem incommodissime ab eo administraretur, cuius nempe iam manus, digiti que nimio frigoris appulsu tumefacti atque ambusti, miserationem intuentibus commouebant. Et inerat carni eius tanta mollitudo, vt non aures modò, sed & vultus totius cutem Boreales ei auræ adusserint. Quo viso, Sacerdos aliquis ratus id voluntariâ aliquâ Ioannis asperitate procuratum, Nimiùm, inquit, mi frater, in te met asper ac durus es. Cui contrà Ioannes, Falleris, ait, mi Pater; sed vt ita esse faciamus, facti certè me non puderet, cùm inter Religiosos id genus afflictiones asperitatesque pudori esse non possint. Omnibus perpetuò & *Omnes demisse honorat.* loci & meliorum rerum decus honoremque deferebat; studebatque seu statu, seu sessu, seu incessu, decedere semper vnicuique, non minore obseruantix significatione, quam si singuli maiores eo fuissent. quod scriptis hisce verbis expressit: *Geram me cum fratribus meis*

K *omni-*

omnibus, ut seruum decet & vile mancipium.

Hinc multis collegarum contubernaliū-
que subortus repente per ora rubor, cum coli
se honore tanto ab eo aspicerent, cuius obser-
uantiam non tam aulicā vrbānitāte expref-
sam, quā Religioſæ demiffionis profectam
studio intelligebant. Ille verò etſi eſſet in om-
nibus honorandis prolixus, numquam tamen
per exceſſum effuſus, quemquam, præter Sa-
cerdotes, aut Patris aut Reuerentiæ titulo ap-
pellauit, ſed Fratris, aut Magiſtri, ſi diſcipli-
nas profiterentur. Abſtinebat verò huiusmo-
di laudationum officijs, quibus gratulari ami-
cis promiſcūè ſolemus aut examine feliciter
ſuperato, aut diſputatione ſubtiliter ſuſceptā,
aut oratione facundè peroratā, alijsque id ge-
nus formulis vrbānitatum. Si quidem aiebat,
vel omnibus ita gratulandum erit, vel ſolum-
modò quibusdam. Si omnibus, quis tum non
peccet frequenter adulatione? ſi tantum qui-
busdam, tum ceteri offendantur neceſſe eſt,
quaſi præteriti per factionem.

Omnes prior ſemper aperiendo capite ſa-
lutabat: quod tam procul omni ſimulatæ vr-
banitatis ſuſpicionē faciebat, vt ex vero bene-
uolentiæ modetiæque ſenſu prodire, omnes
ſentirent. Illud denique dicendum ſupereſt,
quā deditus fuerit pietati, quāque auidus
orationis. Ac quidem res omnis abſolui hoc
verbo

verbo possit, si ritè & in tempore facta à Ioanne fuisse omnia dixero quæ Religionis erant; sed distinctiùs aliquantò ad nonnulla descendendum est.

Ioannes igitur, quæcumq; ad Religionem spiritumque salutaria existimabat, siue visa abs se essent, seu audita, seu lecta, in maximis ducebat bonis: ratus, naturæ scientiarumque ornamenta in homine spiritum non habente, instar nudi gladij esse, in manu hominis furiosi; neque paulò putabat vtiliorem Religiosæ familiæ virum spiritu feruentem, etsi minùs à litteris ingenioque instructum.

De eius studio spiritalium rerum.

Ter quothebdomadis in tergum suum verberibus animaduvertebat, aut plurimum quater. Solemnioribus præterea Festis cilicio corpus exasperabat, sed rariùs, cum id ei ob inualetudinem esset interdictum.

Extra statam Societati Feriæ sextæ inedia, alterum perpetuò ieiunium honori beatæ Virginis, Sabbatinis omnibus diebus adhibebat: quo constat, nihil supra pœnarum asperitatumque modum ab eo fuisse susceptum.

In obuia quaque re corporis sui vexandi afflictandique anfas conquirebat, sedens flectensve nullo vmquam fulcro nitebatur.

Dimidiam quotidie horam piorum librorum lectioni tribuebat, ne momento quidem

Tempus legendis libris sacris